

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/61/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416202033
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2017:5416202033.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta 82, IČO: 36062235, zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36613843, proti žalovaným: 1/ D. L., U.. XX.XX.XXXX, R. D. XXX, 2/ D. F., U.. XX.XX.XXXX, R. R. X, zastúpený JUDr. Petrom Schmidlom, advokátom so sídlom v Malackách, Záhorácka 11/A, v spore o zaplatenie sumy 3.178,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.676,10 eura s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.178,- eur za obdobie od 21.12.2014 do 02.08.2016 a s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.676,10 eura za obdobie od 03.08.2016 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Konanie ohľadne zaplatenia sumy 501,90 eura zastavuje.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na plnú náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 03.06.2016, doručenou tunajšiemu súdu 08.06.2016, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovaným 1/ a 2/ domáhal spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 3.178,- eur s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 21.12.2014 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Odôvodnil ju tým, že dňa 02.09.2014 spôsobil vodič - žalovaný 2/ motorovým vozidlom BMW s EČ: N.-XXXBE, ktorého držiteľom je žalovaný 1/ (ďalej len „predmetné vozidlo“), v dôsledku dopravnej nehody škodu na motorovom vozidle FORD s EČ: G.-XXXCXV, ktorého držiteľom bol v tom čase D. O.Š. (ďalej len „poškodený“). Pretože k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „PZP“) ako to vyplýva z ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoPZP“), vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 ZoPZP povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol poškodenému 18.11.2014 z poistného garančného fondu poistné plnenie vo výške 3.178,- eur. Podľa § 24 ods. 7 ZoPZP si žalobca listami z 20.11.2014 uplatnil u žalovaných náhradu poistného plnenia vo výške 3.178,- eur s uvedením lehoty na zaplatenie dlžnej sumy do 20.12.2014, čo žalovaní doposiaľ neuhradili ani len čiastočne. Žalobca splnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo ZoPZP tým, že uhradil poškodenému škodu. Tým, že žalovaný 1/ nespĺnil svoju zákonnú povinnosť v súlade s § 3 ods. 1 ZoPZP vznikol žalobcovi voči žalovanému 1/, zodpovedajúcemu za škodu podľa § 24 ods. 2 ZoPZP oprávnený nárok na základe ust. § 24 ods. 7 ZoPZP na náhradu toho,

čo za neho plnil. Žalovaný 1/ zodpovedá podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ako prevádzateľ motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a žalovaný 2/ zodpovedá podľa § 420 ods. 1 OZ za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti. Uplatnený úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013 (ďalej len „NV“).

3. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) ako procesný kódex, za účinnosti ktorého začalo toto konanie, bol zrušený zákonom NR SR č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinným od 01.07.2016 - ďalej len „CSP“ (§ 473 CSP), podľa ktorého tunajší súd s poukazom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 1 CSP v ďalšom priebehu konania postupoval.

4. Proti platobnému rozkazu, ktorý tunajší súd v uvedenej veci podľa žaloby vydal 13.07.2016 pod č. k. 5C/61/2016-57 podal žalovaný 2/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu včas odpor s odôvodnením vo veci samej, vysloviac nesúhlas s platobným rozkazom mu uloženou povinnosťou. Odôvodnil ho tým, že žalobca neuvádza, ktorú právnu povinnosť mal žalovaný 2/ porušiť a akým spôsobom. Uplatnený nárok je k jeho osobe neopodstatnený v celom rozsahu. Tiež v jeho prípade nemožno hovoriť o jeho pasívnej legitímácii, lebo držiteľom predmetného motorového vozidla bol v tom čase žalovaný 1/ a on ho mal od 20.08.2014 v nájme, pričom spolu s vozidlom mu boli odovzdané aj doklady o PZP (tzv. biela a zelená karta), z čoho jednoznačne vyplýva, že nemal žiadnu vedomosť o tom, že k vozidlu nie je uzatvorené PZP, takže bol dobromyseľný. V prípade, že by mal vedomosť, že predmetné vozidlo, ktoré v tom čase prechodne užíval, nie je poistené tak, ako to ukladá § 3 ods. 1 ZoPZP, nejazdil by s ním, resp. by si ho neprenajal. O tom, že predmetné vozidlo spĺňalo všetky podmienky pre prevádzku na pozemných komunikáciách, ho osobne upovedomil aj prenajímateľ p. N. L., bytom D. XXX. Suma, ktorú žalobca uhradil poškodenému D. O. - majiteľovi poškodeného vozidla, je neprimerane vysoká a vzhľadom na rozsah poškodenia tohto vozidla nebolo potrebné meniť niektoré náhradné diely, ktoré sú uvedené v kalkulácii opravy č. XXXXXXXXXXXX. Jedná sa najmä o pravý svetlomet a modul riadenia motora, ktoré zrejme poškodené pri škodovej udalosti neboli. Žalobca nedoložil k žalobe listinný dôkaz - zápis o obhliadke poškodeného motorového vozidla, ktorý sa vyhotovuje pri likvidácii každej škodovej udalosti na motorovom vozidle. N. L., ktorý dal žalovanému 2/ do nájmu predmetné vozidlo dňa 02.08.2016, osobne vložil na účet žalobcu finančné prostriedky vo výške 501,90 eura, čím čiastočne plnil za svojho brata - žalovaného 1/, na základe čoho by mal žalobca v tejto časti zobrať čiastočne žalobu späť. Okrem toho sa mal vyjadriť žalovanému 2/, že je pripravený zaplatiť žalobcovi celú uplatňovanú sumu, uvedomujúc si svoju zodpovednosť za to, že z jeho nebanlivosti došlo k ukončeniu poistného vzťahu, ktorého predmetom bolo PZP. Žalovaný 2/ nemal do 21.07.2016 vedomosť o uplatňovanom nároku žalobcu, lebo mu nebola doručená „výzva na náhradu poistného plnenia“ od žalobcu a ani „pokus o zmier“ zo strany právneho zástupcu žalobcu, pričom k návrhu nebol doložený žiadny doklad o jeho doručení. Žalobca vo vzťahu k žalovanému 2/ vyvolal predmetný spor zbytočne.

5. Uznesením z 15.08.2016 č. k. 5C/61/2016-79 súd podľa § 267 ods. 3 a § 266 ods. 3 CSP platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil.

6. Podaním z 05.09.2016, ktorým sa žalobca prostredníctvom svojho zástupcu vyjadril k odporu žalovaného 2/, súčasne zobrať žalobu späť čo do sumy 501,90 eura s poukazom na úhradu žalovaných z 02.08.2016 v uvedenej výške. Žiadal zaviazat' žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 2.676,10 eura s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.178,- eur od 21.12.2014 do 02.08.2016 a s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.676,10 eura od 03.08.2016 až do jej zaplatenia a na náhradu trov tohto konania. Vyslovil názor, že voči vodičovi je potrebné vychádzať z rovnakého právneho základu ako voči držiteľovi, teda ide o nárok na náhradu toho, čo žalobca za nich oboch plnil poškodenému. Žalobca má proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP nárok na náhradu toho, čo za neho plnil (§ 24 ods. 7 ZoPZP). ZoPZP dovoľuje prevádzkovať vozidlo iba tomu, ktorého zodpovednosť je poistená. Pokiaľ je k určitému vozidlu dojednaná poistná zmluva, sú pre prípad spôsobenia škody týmto vozidlom poistenými všetci, ktorí pripadajú do úvahy ako osoby zodpovedné za škodu. Poistenie sa vzťahuje ako na prevádzkovateľa, tak i na vodiča vozidla, ktorým bola škoda spôsobená. Práve pre prípady, kedy poistná zmluva uzavretá nebola alebo z určitých dôvodov zanikla, bol zákonom vytvorený tzv. garančný fond, ktorého správa bola zverená žalobcovi. Tým je zabezpečené, že poškodený dostane plnenie aj vtedy, keď vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, nebude v rozpore so zákonom poistené, čím poškodený protiprávny stav spočívajúci v absencii poistenia

nepocíti. Je logické a žiaduce, aby tí, za ktorých bolo z garančného fondu plnené, vyplatené prostriedky do garančného fondu vrátili späť. Vymedzenie osôb zodpovedných za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je riešené OZ hlavne v § 420 a § 427 až § 431 a zákon túto všeobecnú úpravu žiadnym spôsobom nemodifikuje. Obe skutkové podstaty podľa ust. § 427 a nasl. OZ a podľa § 420 OZ stoja vedľa seba a za spôsobenú škodu v danom prípade zodpovedajú držiteľ vozidla a vodič v súlade s § 438 OZ spoločne a nerozdielne. Vodič zavinene porušil pravidlá cestnej premávky a v príčinnej súvislosti s uvedeným protiprávnym konaním porušením povinnosti uložených mu zákonom č. 8/2009 Z. z. spôsobil škodu na majetku poškodeného. Celkom nepochybne zodpovedá za škodu podľa § 420 OZ a pretože škodu spôsobil vozidlom, ku ktorému nebola uzavretá poisťná zmluva, je súčasne osobou bez poistenia zodpovednosti, a to bez ohľadu na to, komu prislúchala povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu. I za neho žalobca plnil poškodenému z garančného fondu a má proti nemu z tohto dôvodu právo na náhradu podľa § 24 ods. 7 ZoPZP, tzv. postih. Žalobca má teda právo postihu aj proti vodičovi - osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia a vodič je v tomto spore pasívne legitimovaný. Vzťah medzi žalobcom a žalovanými, z ktorého obsahu vyplýva uplatnené právo žalobcu podľa § 24 ods. 7 ZoPZP, je svojou povahou vzťahom sui generis, ktorý vzniká na základe skutočností uvedených v zákone. Právo žalobcu je dané v predmetnej veci reťazou aplikácie ust. § 24 ods. 7, § 24 ods. 2 písm. b) a § 3 ods. 1 ZoPZP, ktoré tvoria regulatívny rámec obsahu tohto subjektívneho práva. Žalobca má tak právo na náhradu plnenia za toho, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP. Titulom regresu má žalobca voči žalovaným právo na náhradu toho, čo za nich plnil poškodenému. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo 134/2009 „Ustanovenie § 24 ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi...“. Dôkazy predložené v žalobe nepochybne preukázali výšku spôsobenej škody a tým aj nárok poškodeného na vyplatenie poisťného plnenia. Poukázal najmä na dokument označený ako „Výpočet výšky škody“, „Kalkulácia opravy“ a „Celkové ocenenie“, a zároveň predložil aj Zápis o obhliadke poškodeného motorového vozidla.

7. Žalovaný 2/ prostredníctvom svojho zástupcu vo vyjadrení z 26.09.2016 k vyjadreniu žalovaného zotrval na nedostatku svojej pasívnej legitimácie, pretože žalovaný 2/ mal predmetné vozidlo, ktorého držiteľom bol v tom čase žalovaný 1/ od 20.08.2014 v nájme. Spolu s vozidlom mu boli odovzdané aj doklady o povinnom zmluvnom poistení (tzv. biela a zelená karta), z čoho jednoznačne vyplýva, že nemal žiadnu vedomosť, že k vozidlu nie je uzatvorené PZP, takže bol dobromyseľný. O skutočnosti, že predmetné vozidlo spĺňalo všetky podmienky pre prevádzku na pozemných komunikáciách ho osobne upovedomil aj prenajímateľ N. L., ktorého výsluch navrhol. Citujúc z odôvodnenia rozhodnutia NS SR sp. zn. 4 Cdo 134/2009, na ktoré žalobca poukazoval, uviedol, že v prípade žalovaného 2/ bola iná situácia ako vo veci, ktorej sa týkalo uvedené rozhodnutie, nakoľko v prejednávanej veci žalovanému 2/ boli spolu s predmetným vozidlom odovzdané aj doklady o PZP (tzv. biela a zelená karta) a v tom čase bola k tomuto vozidlu uzavretá poisťná zmluva, inak by príslušná poisťovňa potvrdenie o poistení zodpovednosti nevystavila. V predmetnej veci sa žalobca domáha regresného postihu voči žalovaným a nie náhrady spôsobenej škody ako poškodený, ktorému by bola vznikla majetková škoda. V tomto prípade by prichádzalo do úvahy porušenie právnej povinnosti, ktorú má na mysli § 420 ods. 1 OZ, použitie na jazdu vozidla, ku ktorému nebola uzavretá poisťná zmluva, o čom však v prípade žalovaného 2/ hovoriť nemožno, nakoľko bol dobromyseľný a vozidlo používal v domnienke, že je riadne poistené pre prípad spôsobenia škody. Otec žalovaného 2/ A. F. od prvého doručenia výzvy na zaplatenie intenzívne komunikoval so žalobcom a žalovaným 1/, ktorý uznal svoju zodpovednosť od začiatku a prisľúbil uhradenie vzniknutej škody. Potom bola vec postúpená na vymáhanie spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., s ktorou taktiež priebežne komunikoval, konkrétne s p. K. N., ktorá tam už nepracuje, z čoho existuje zvukový záznam. Táto spoločnosť sa dohodla so žalovaným 1/ na vyplatení dlhu, kde uznal svoju výlučnú zodpovednosť a súhlasil s vyplatením dlhu v plnej výške. Na požiadanie mu bol vystavený splátkový kalendár, avšak túto dohodu nedodržel. Opäť namietol, že suma, ktorú žalobca uhradil poškodenému p. O., majiteľovi poškodeného vozidla, nie je objektívna. Navrhol zaviazat' na zaplatenie žalovanej sumy žalovaného 1/ a voči žalovanému 2/ žiadal žalobu zamietnuť.

8. Na predbežnom prejednaní sporu 22.02.2017 zástupca žalobcu uviedol, že v danom prípade žalovaný 2/ poukazuje na obligačné povinnosti. Sú tu však zákonom stanovené kogentné zákonné povinnosti, ktoré nemôžu prekryť obligačné povinnosti. Žalobca žaluje žalovaných v súlade so zákonom a žalobou

smeruje voči obom žalovaným tvoriacim procesné spoločenstvo. Zo strany žalovaného 2/ je tu snaha určitého spôsobu vyvinenia sa spod zákonnej povinnosti.

9. Zástupca žalovaného 2/ na predbežnom prejednaní sporu nespochybnil, že pokiaľ ide o poistnú udalosť, za túto zodpovedá žalovaný 2/ podľa všeobecných ustanovení o zodpovednosti za škodu. Za toto svoje konanie bol aj priestupkovo riešený a bola mu uložená sankcia - pokuta 150,- eur, ktorú uhradil. Žalovaný 2/ si splnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy o prenájme automobilu, keď konkrétne uhradil dohodnutú spoluúčasť poukázaním sumy 500,- eur žalovanému 1/, v súvislosti s čím poukázal na čl. 6 bod 3 danej zmluvy a splnil si aj povinnosti vyplývajúce z čl. 5 bod 10 zmluvy, takže prenajímateľ nemá nárok na žiadny postih. Naopak žalovaný 1/ si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce z čl. 4 zmluvy. V danom prípade žalovaný 2/ ako neprávník plnil si svoje povinnosti riadne v súlade s uzavretou zmluvou o prenájme automobilu. Nie je v tomto konaní sporné, že pasívne vecne legitimovaný v tomto spore je určite žalovaný 1/, ale namieta, že by týmto pasívne legitimovaný mal byť aj žalovaný 2/.

10. Súd na pojednávaní nariadenom na deň 13.03.2017 konal rovnako ako pri predbežnom prejednaní sporu, v neprítomnosti žalovaného 1/, ktorý si zásielku obsahujúcu predvolanie na pojednávanie v odbernej lehote nevyzdvihol a táto bola súdu vrátená ako nedoručená dňa 08.03.2017 a od momentu, kedy mu bola doručená dňa 06.01.2017 žaloba s prílohami a výzvou podľa § 167 ods. 1, 2 CSP na vyjadrenie sa k nej, sa k sporu nijakým spôsobom nevyjadril a počas celého konania zostal nečinným.

11. Zástupca žalobcu na pojednávaní žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť s poukazom na doposiaľ vykonané dokazovanie, dávajúce súdu v dostatočnom rozsahu podklad pre ním navrhované rozhodnutie a zaviazanie žalovaných solidárne na zaplatenie tej časti žalovanej sumy, ktorá nie je dotknutá čiastočným späťvzatím žaloby. Poukázal na to, že záverečné vyjadrenie protistrany obsahovalo aj vnášanie spornosti nových skutočností, pričom žalovaná strana tak mala možnosť urobiť už skôr a sudcovská koncentrácia dáva možnosť neprihliadať na skutkové tvrdenia, ktoré mohla protistrana využiť už skôr. Žalovaná strana do záverečného vyjadrenia prepašovala nové skutkové tvrdenia.

12. Zástupca žalovaného 2/ pridržiavajúc sa svojich doterajších písomných a ústnych vyjadrení vo veci doplnil, že žalovanému 2/ bolo dňa 11.03.2017 o 12.20 h telefonicky oznámené bratom žalovaného 1/ N. L., ktorý bol aj osobou, ktorá uzatvárala zmluvu o nájme dopravného prostriedku so žalovaným 2/, že dňa 10.03.2017 malo dôjsť k úhrade celej žalovanej sumy na účet žalobcu. Ide len o telefonickú informáciu, nedisponujú o tejto skutočnosti žiadnym dôkazom. Žalovaný 2/ má právo uvádzať skutkové tvrdenia a dôkazy až do momentu, kedy súd vyhlási dokazovanie za skončené. V záverečnom návrhu v súvislosti s rozhodnutím NS SR sp. zn. 4 Cdo 134/2009, uvádzajúceho, že žalobca má právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi, ktorý je povinný mať pri prevádzke tuzemského motorového vozidla potvrdenie o zodpovednosti a tak sa presvedčiť, či je vozidlo poistené, podľa neho vyplýva, že NS SR mal v tomto rozhodnutí na mysli zavinenie vodiča v nedbanlivostnej forme, ktorý sa nepresvedčil o tom, že vozidlo, s ktorým spôsobil škodu nebolo poistené a nie ako sa mylne domnieva žalobca, že zavinenie vodiča spočíva v porušení pravidiel cestnej premávky, čomu nasvedčuje aj dikcia § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP, kde sa uvádza, že kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti, teda aj vodič, ktorý si je však vedomý, že vozidlo poistené nie je, čo ale nie je prípad žalovaného 2/. Žalovaný 2/ pri prevzatí vozidla do nájmu disponoval potvrdením o poistení zodpovednosti a v tom čase aj daný poistný vzťah trval, pričom k jeho zániku došlo neskôr podľa príslušného ustanovenia § 801 OZ. Poukázal na § 3 ods. 1 ZoPZP s tým, že vodič, ktorý spôsobil škodovú udalosť nemá povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu o PZP a nie je poistníkom v zmysle § 2 písm. e) ZoPZP. Predmetom tohto konania nie je posúdiť zodpovednosť oboch žalovaných za škodu vzniknutú poškodenému, ale právo žalobcu na náhradu poistného plnenia proti osobe, ktorá zanedbala povinnosť vyplývajúcu zo ZoPZP, a to povinnosť poistiť zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorou je v danom prípade iba žalovaný 1/. Súčasťou zásady istoty a stability v súkromnoprávných vzťahoch, ako základnej zásady súkromného práva, je aj ochrana dobromyseľnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov. Z vykonaného dokazovania možno jednoznačne skonštatovať, že žalovaný 2/ nemohol v žiadnom prípade vedieť, ani predpokladať, že na jazdu používa motorové vozidlo, ktoré už medzičasom nebolo poistené.

13. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že v čase vzniku poistnej udalosti, dopravnej nehody predmetného vozidla, ku ktorej došlo dňa 02.09.2014, spôsobenej (zavinenej) žalovaným 2/ ako vodičom

predmetného vozidla, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla FORD, EČ: G.-XXXCV, ktorého držiteľom bol v tom čase D. O., nebolo predmetné vozidlo povinne zmluvne poistené. Podľa správy o nehode spisanej a podpísanej účastníkmi nehody dňa 03.09.2014, boli uvedené nasledovné viditeľné poškodenia na poškodenom vozidle: predný nárazník, ľavé predné svetlo, blatník, koleso, podkolia a riadiaca jednotka. Rovnako nebolo sporné, že v čase vzniku poistnej udalosti bol držiteľom predmetného vozidla žalovaný 1/, konkrétne tento bol v dokladoch od predmetného vozidla zapísaný ako jeho držiteľ od 27.01.2014 a ešte predtým od 24.01.2014 ako budúci držiteľ a z toho titulu mal práve žalovaný 1/ zákonnú povinnosť v zmysle § 3 ods. 1 ZoPZP uzatvoriť ohľadne neho poistnú zmluvu na PZP. Z dôvodu, že za škodu spôsobenú prevádzkou predmetného vozidla zodpovedala osoba bez poistenia zodpovednosti, bola škoda vzniknutá na poškodenom vozidle riešená žalobcom po tom, ako prvotné úkony vykonala poisťovňa Kooperativa, v ktorej bolo dané vozidlo naposledy povinne zmluvne poistené a u ktorej si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody listom z 03.09.2014. K dopravnej nehode podľa posledne uvedenej listiny došlo tak, že do vozidla poškodeného pri prejazde cez križovatku v Záhorskej Bystrici narazilo predmetné vozidlo prichádzajúce z vedľajšej cesty. Po náraze prešlo poškodené vozidlo cez obrubník a zastavilo na tráve.

14. Podľa doloženého výpočtu výšky škody, všeobecná hodnota poškodeného vozidla k rozhodnému dátumu predstavovala 6.837,- eur a po odrátaní použiteľných zvyškov vo výške 3.659,- eur bolo vypočítané poistné plnenie vo výške 3.178,- eur.

15. Podľa kalkulácie opravy č. XXXXXXXXXXX náklady na opravu poškodeného vozidla pri použití technológie opravy stanovenej výrobcom pre uvedenú značku a typ vozidla, by predstavovali včítane DPH 5.622,04 eura. K poukázaniu poistného plnenia poškodenému došlo dňa 28.11.2014 vo výške 3.178,- eur, teda vo výške, v akej bolo vypočítané, predstavujúceho o 2.444,04 eura nižšiu sumu, než by predstavovali vypočítané náklady na jeho opravu.

16. Výzvami z 20.11.2014 žalobca vyzval každého zo žalovaných 1/ a 2/ samostatne na náhradu žalobcom poistného plnenia práve vo výške 3.178,- eur, a to v lehote od 20.12.2014 na tam označený žalobcov účet. Uvedené výzvy boli zasielané obom žalovaným doporučene a výzvu si ani jeden zo žalovaných neprevzal v odbernej lehote a boli vrátené ako nedoručené žalobcovi dňa 17.12.2014 (od žalovaného 1/), resp. 18.12.2014 (od žalovaného 2/).

17. Predmetom toho konania bolo tzv. právo postihu uplatnené žalobcom voči obom žalovaným spoločne a nerozdielne s poukazom na § 24 ods. 7 vety prvej ZoPZP, podľa ktorého kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a) a b), na náhradu toho, čo za neho plnila.

18. Spornou bola právna otázka, či právo žalobcu na postih v zmysle uvedeného ustanovenia je daná okrem žalovaného 1/, ktorý nesporne porušil povinnosť stanovenú mu v § 3 ods. 1 ZoPZP a u ktorého je ako u prevádzateľa predmetného vozidla daná objektívna zodpovednosť za vzniknutú škodu podľa § 427 ods. 1 a 2 OZ, aj u žalovaného 2/, ktorého zodpovednosť za vzniknutú škodu je daná podľa § 420 ods. 1 OZ zavineným porušením právnej povinnosti v spojení s porušením povinností stanovených mu zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

19. V danom prípade k plneniu v prospech poškodeného zo strany žalobcu za toho, kto zodpovedal za vzniknutú škodu, ktorými boli obaja žalovaní, došlo s poukazom na § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP, podľa ktorého kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. PZP sa s poukazom na § 4 ods. 1 ZoPZP vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Z tohto poistenia má poistený má právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody definovanej v § 4 ods. 2 ZoPZP.

20. Súd v súlade aj s vysloveným predbežným právnym posúdením veci na predbežnom prejednaní sporu, sa stotožňuje s argumentáciou žalujúcej strany, podľa ktorého je vo vzťahu k uplatnenému nároku daná pasívna vecná legitímácia oboch žalovaných. Oba tieto subjekty totiž predstavujú osoby zodpovedné za vzniknutú škodu spôsobenú prevádzkou predmetného vozidla tak ako to bolo uvedené vyššie. Pretože na predmetné vozidlo nebolo v čase dopravnej nehody uzatvorené PZP, ktorá povinnosť zatažovala žalovaného 1/, vzniklo žalobcovi poskytujúcemu poistné plnenie za oboch žalovaných

zodpovedných za vzniknutú škodu právo postihu vo výške poškodenému poskytnutého plnenia. Toto právo žalobcu na postih nie je obmedzené len na osobu, ktorá nesplnila povinnosť uzatvoriť ohľadne vozidla PZP, ale smeruje voči všetkým osobám, ktoré zodpovedajú za škodu spôsobenú predmetným vozidlom, na ktoré nebolo v tom čase uzatvorené PZP (za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti). Takýmito osobami v prejednávanej spore sú obaja žalovaní. Iný výklad nevyplýva ani z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4 Cdo 134/2009, kde z odôvodnenia aj zástupca žalovaného 2/ citoval rozhodujúcu časť podľa ktorej „... Osobou bez poistenia zodpovednosti je preto treba rozumieť toho, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, u ktorého nebola uzavretá poisťovná zmluva v zmysle § 3 ZoPZP...“. „... To znamená, že kancelária má v prípade poskytnutia poisťovného plnenia za škodu v zmysle § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP právo postihu proti tomu, u koho je daná zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle príslušných ustanovení OZ o zodpovednosti za škodu. Ustanovenie § 24 ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi (pri prevádzke tuzemského motorového vozidla je vodič povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti a teda presvedčiť sa, či je vozidlo poistené)...“. Akurát zástupca žalovaného 2/ len z textu odôvodnenia uznesenia NS SR uvedeného v zátvorke vyvodil (zjednodušene povedané) záver, že ak žalovaný 2/ bol dobromyseľný v tom, že predmetné vozidlo je riadne poistené, tak v takom prípade nie je daná jeho zodpovednosť. Takýto záver však nielen z daného rozhodnutia NS SR, ale predovšetkým z textu ZoPZP nevyplýva. Na danú skutočnosť (nárok žalobcu na postih aj voči žalovanému 2/ ako osobe zodpovedajúcej za vzniknutú škodu na poškodenom vozidle v dôsledku dopravnej nehody z 02.09.2014, dokonca zavinenej práve týmto žalovaným), nemajú žiaden vplyv zmluvné dojednania medzi bratom žalovaného 1/ N. L. a žalovaným 2/ obsiahnuté v doloženej zmluve o prenájme automobilu z 20.08.2014, ale tieto by mohli zakladať len prípadný nárok na náhradu toho, čo by žalovaný 2/ eventuálne žalobcovi plnil od osoby uvedenej v zmluve ako prenajímateľ. Preto súd nepovažoval za potrebné vo veci vypočuť ako svedka N. L., nakoľko skutkové tvrdenia, na ktoré mala byť uvedená osoba ako svedok vypočúvaná, žalujúca strana nerozporovala. Ak by aj uvedený svedok potvrdil vo všetkom skutkové tvrdenia žalovaného 2/, nič by to nezmenilo na danosti pasívnej vecnej legitímácie (aj) žalovaného 2/ voči uplatnenému nároku. To, že bola žalovanému 2/ odovzdaná tzv. biela a zelená karta pri odovzdaní vozidla do prenájmu ešte samo o sebe nepreukazuje to, že v čase pri odovzdaní vozidla a toľko v čase až následne nastanej poisťovnej udalosti, PZP zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla skutočne trvalo. Je totiž bežnou praxou poisťovní, že tieto pri poisťovných zmluvách uzatvorených na dobu neurčitú zasielajú uvedené listiny ešte v predstihu na nasledujúce ročné obdobie spolu s predpisom výšky ročného poisťovného, t.j. ešte v čase, kedy sa na preukázanie existencie PZP vzťahovala predtým vydaná biela a zelená karta. Takže uvedené listiny sami o sebe neboli spôsobilé na 100 % preukázať existenciu PZP ani v čase odovzdania predmetného vozidla žalovanému 2/ do užívania. Ak N. L. pri uzatvorení Zmluvy o prenájme automobilu mal v tomto smere ubezpečovať žalovaného 2/, že vozidlo je povinne zmluvne poistené, takéto ubezpečenie, ako už súd naznačil, môže mať vplyv na nároky žalovaného 2/ vo vzťahu k uvedenej osobe a nie ako už bolo uvedené na zákonné nároky žalobcu v zmysle § 24 ods. 7 vety prvej v spojení s § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP. Z textu zmluvy o prenájme automobilu (z čl. 4, na ktorý zástupca žalovaného poukazyval ako na ustanovenie, ktoré si prenajímateľ nesplnil) nevyplýva nič ohľadne povinného zmluvného poistenia, akurát je tam obsiahnutý záväzok prenajímateľa odovzdať vozidlo v dobrom technickom stave spĺňajúce podmienky pre prevádzku na pozemných komunikáciách (uvedený text „spĺňajúce podmienky pre prevádzku...“ sa vychádzajú z celého textu daného článku, vzťahuje na povinnosť odovzdania vozidla prenajímateľom v takom dobrom technickom stave, ktorý spĺňa podmienky pre prevádzku na pozemných komunikáciách). Z uvádzaných dôvodov súd nepovažoval námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/ za dôvodnú.

21. Za nepreukázanie a teda nedôvodnú súd považoval aj druhú námietku, a to neprimeranú výšku sumy poisťovného plnenia uhradenej žalobcom poškodenému - že vzhľadom na rozsah poškodenia tohto vozidla nebolo potrebné meniť niektoré náhradné diely, ktoré sú uvedené v kalkulácii opravy č. XXXXXXXXXXXX, najmä pravý svetlomet a modul riadenia motora, ktoré zrejme poškodené pri škodovej udalosti neboli. Z následne doloženého zápisu o obhliadke poškodeného motorového vozidla spoločnosťou SLOVEXPERTA z 05.09.2014 vyplýva, že na výmenu bolo určené aj pravé svetlo. Okrem toho v tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, čo súd už uviedol pod bodom 14., že poisťovné plnenie poškodenému bolo vo výške 3.178,- eur a predstavovalo o 2.444,04 eura nižšiu sumu, než predstavovali

vypočítané náklady na jeho opravu. Aj v tomto kontexte vyslovená námietka, prakticky len vo forme domnienky, že asi nebolo potrebné meniť niektoré náhradné diely uvedené v kalkulácii opravy, okrem toho že neboli ani produkované (aspoň v rovine návrhov na dokazovanie) žalovaným 2/ dôkazy, ktoré by bezpečne preukázali (boli spôsobilé preukázať) akékoľvek nadsadenie poukázaného poistného plnenia nad rozsah poškodenému poukázaného poistného plnenia, nebola dôvodná, spôsobilá spochybníť výšku žalobcom uplatneného nároku.

22. Preto súd žalobe voči obom žalovaným vyhovel a týchto ako subjekty, ktoré sú oba zodpovedné za spôsobenú škodu predmetným motorovým vozidlom, ku ktorému v čase jej vzniku škody nebolo uzavreté PZP, spoločne a nerozdielne (§ 438 ods. 1 OZ) zaviazal s poukazom na § 24 ods. 7 ZoPZP na náhradu toho, čo žalobca za nich z garančného fondu titulom náhrady škody poškodenému plnil, zohľadniac úhradu časti uvedeného nároku vo výške 501,90 eura, ku ktorej došlo až po začatí tohto sporu. Zároveň súd s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 NV priznal žalobcovi aj nárok na uplatnený tzv. zákonný úrok z omeškania za obdobie omeškania s úhradou predmetného nároku nasledujúce po uplynutí lehoty na plnenie poskytnutej žalovaným vo výzvach žalobcu z 20.11.2014, ktoré boli zaslané do ich dispozičnej sféry, t.j. za obdobie od 21.12.2014 až do zaplatenia tak, ako je uvedené v I. výrokovej časti rozsudku.

23. V časti, ktorej sa týkalo čiastočné späťvzatie žaloby vymedzené pod bodom 6., súd s ohľadom na uvedený dispozitívny procesný úkon žalobcu učinil pred začatím pojednávania vo veci, v danej časti, postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP konanie zastavil tak, ako je uvedené v II. výrokovej časti rozsudku.

24. S ohľadom na plný úspech žalobcu v spore súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi s poukazom na § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP priznal voči obom žalovaným nárok na plnú náhradu vzniknutých trov. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.